

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123288290
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:6123288290.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., o zaplatenie 4556,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na tunajšom súde, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4556,70 Eur spolu s kapitalizovaným úrokom vo výške 893,31 Eur, úrokom z omeškania v kapitalizovanej sume 121,23 Eur a úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4540,66 Eur od 15.12.2020 do zaplatenia. Uvedený nárok žalobca uplatnil na základe postúpenia pohľadávky, ktorá vznikla medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom na základe úverovej zmluvy zo dňa 12.1.2018, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov a na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému finančné prostriedky za podmienok, ktoré sú upravené v zmluve ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca uviedol, že má za to, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný však neplnil povinnosti, vyplývajúce mu z tejto zmluvy a to napriek výzvam postupcu podľa § 53 ods.9 OZ, v ktorých bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 OZ k 10.8.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca poukázal aj na to, že dňa 30.4.2021 žalovaný uzatvoril so žalobcom dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXX, na základe ktorej uznal žalovaný svoj záväzok zo zmluvy v celkovej sume 6117,59 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4540,66 Eur, z riadneho úroku vo výške 893,31 Eur, úroku z omeškania vo výške 121,23 Eur, poplatkov vo výške 16,04 Eur, nákladov právneho zastúpenia vo výške 481,66 Eur, úroku z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 64,69 Eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4540,66 Eur od 15.12.2020 do zaplatenia istiny. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30.7.2019 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 7.8.2018 v spojených

veciach C-96/16 a C-94/17. Vo vzťahu k úrokom z omeškania poukázal na to, že tieto si uplatňuje počnúc dňom 15.12.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil prehľad transakcií na účte XXXXXXXXXXXX od 12.1.2018, výpis z úveru č. XXXXXXXXXXXX, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, oznámenie C. C., D. žalovanému o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020, pokus žalobcu o zmier zo dňa 13.3.2023, podací hárok k predmetnej zásielke, dohodu o uznaní dlhu č.XXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2021, zmluvu o postúpení pohľadávok č.1091/2020/CE zo dňa 14.12.2020, prílohu k predmetnej zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 12.1.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadne splatnosti zo dňa 11.8.2020, doručenkú k tejto listine, E. C. C., D., účinné od 1.1.2015, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery C. C., D., účinné od 1.1.2015, Sadzobník C. C., D., výzvu C. C., D., žalovanému zo dňa 9.7.2020, výzvu C. C., D., žalovanému zo dňa 10.9.2020.

3. Súd vyzval žalobcu, aby súdu v lehote 15 dní od doručenia výzvy preukázal, ako právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného, teda ako boli splnené povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom k 12.1.2018. Žalobca súdu doručil na predmetnú výzvu podanie zo dňa 26.10.2023, v ktorom poukázal na ustanovenia § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj na § 2 ods. 1, 2, 3, 5 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 a uviedol, že z citovaných ustanovení je zrejmé, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver bol povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch, získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca taktiež uviedol, že na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaj o počte osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, pričom tieto údaje musí poskytnúť spotrebiteľ, nakoľko veriteľ tieto údaje nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Žalobca v predmetnej veci vypočítaval limit pre ukazovať schopnosti splácať spotrebiteľský úver, pričom vychádzal z údajov a to, že žalovaný nemal žiadne ďalšie spotrebiteľské úvery, jeho príjem bol vo výške 390,- Eur, taktiež právny predchodca žalobcu prihliadal na životné minimum žalovaného a životné minimum na jedno vyživované dieťa, spolu výdavky vo výške 290,54 Eur. Taktiež žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase poskytnutia úveru ženatý. Ukazovateľ schopnosti splácať úver bol vyčíslený ako 0,78, pričom podľa § 2 ods. 5 Opatrenia národnej banky ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel v tom čase prekročiť hodnotu 0,85, preto žalovaný spĺňal podmienky na poskytnutie tohto úveru. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať predmetný úver.

4. Súd napriek vykonaniu všetkých úkonov na zistenie adresy, kde by sa žalovaný mohol zdržiavať a kde by mu súd mohol doručiť žalobu, žalovaný napriek telefonickému kontaktovaniu, neuviedol žiadnu inú adresu ako adresu trvalého pobytu, na ktorú mu bola žaloba niekoľkokrát bezúspešne doručovaná, preto súd postupom podľa § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu v čase od 20.12.2023 do 4.1.2023. Žalovaný sa v lehote 15 dní od doručenia žaloby k tejto nevyjadril.

5. Následne súd stanovil termín pojednávania na 6.2.2024, pričom žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 12.1.2024, avšak žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním zo dňa 31.1.2024, v ktorom uviedol, že podľa názoru žalobcu tento nárok, uplatnený podanou žalobou, preukázal predloženými dôkazmi a medzi stranami sporu nie sú sporné žiadne skutkové tvrdenia, preto je nevyhnutné tieto považovať za nesporné. Taktiež vyslovil, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky postupoval v súlade so zákonom a taktiež aj pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a skúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Zároveň žalobca uviedol, že súd nevyzval žalobcu na preukázanie sporných skutočností, ktoré by súd vnímal ako sporné, v dôsledku čoho nadobudol očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný a iné rozhodnutie súdu označil za prekvapivé. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia KS v Žiline sp.zn. 9CoCsp/55/2022 zo dňa 23.11.2022, KS v Bratislave sp.zn. 8Co/172/2020 z 19.1.2021, KS v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/48/2021 z 23.2.2022, KS v Trenčíne sp.zn. 8Cob/82/2021 zo dňa 28.4.2022, KS v Košiciach sp.zn. 2 CoCsp/64/2020. Záverom žalobca uviedol, že v prípade, ak súd nepovažuje jeho nárok v celom

rozsahu za preukázaný, navrhuje odročiť pojednávanie a dovoľuje si požiadať súd, aby ho vyzval na preukázanie sporných skutočností.

6. Súd vykonal dokazovanie a to oboznámením sa s vyššie špecifikovanými listinnými dôkazmi, ktoré boli zo strany žalobcu predložené, keďže žalovaný žiadne dôkazy v spore neprodukoval, pričom z predložených dokladov mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (C. C., D.-ďalej aj ako dodávateľ alebo veriteľ) a žalovaným (ďalej aj ako spotrebiteľ) došlo dňa 12.1.2018 k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej dodávateľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5000 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať v pravidelných 96-ich mesačných splátkach po 77,29 EUR k 20. dňu v kalendárnom mesiaci pri úrokovej sadzbe 8,90% ročne a RPMN vo výške 10,98% ročne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá k 20.2.2018 a dátum poslednej splátky bol stanovený na 20.1.2026. Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi celkovú sumu 7418,- Eur.

7. Výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 09.07.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k 09.7.2020 jeho dlh predstavuje sumu 1288,42 Eur a vyzval žalovaného na jeho úradu najneskôr v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy na číslo účtu, ktoré bolo vo výzve uvedené. Zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu a žalovaný stratí výhodu splátok a pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku. Listom zo dňa 11.8.2020 žalobca oznámil žalovanému, že došlo k porušeniu bodu 8.1. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery C. C., D. s účinnosťou od 1.1.2015 v aktuálnom znení- oneskorenie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, v dôsledku čoho banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného, aby pohľadávku vo výške 5334,32 uhradil na číslo účtu, uvedené v predmetnom oznámení. Predmetné oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 17.8.2020.

8. Dňa 14.12.2020 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1091/2020/CE medzi postupcom C. C., D. a žalobcom EOS KSI Slovensko ako postupníkom, pričom v zmysle prílohy k tejto zmluve mala byť na žalobcu postúpená aj pohľadávka postupcu voči žalovanému v sume 4540,66 Eur s príslušenstvom.

9. Takto ustálený skutkový stav súd právne posúdil tak, že na vec aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd na vec aplikoval ustanovenia predmetného zákona v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľského úveru, teda ku dňu 12.1.2018 (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

13. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa §

15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b)

14. Podľa § 11 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa §7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení §7 ods. 19 až 42.

15. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

16. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa §20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

17. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a)spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b)s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a)poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b)posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 7 ods. 19 zákona č.129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

20. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a)čistý príjem spotrebiteľa,
- b)náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta)
- c)výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d)peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

21. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

22. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je nevyhnutné zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal, že by v danej veci mal aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby, keďže tento, napriek výzve súdu, neuniesol dôkazné bremeno ohľadom platného postúpenia žalovanej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu podľa § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže toho času má súd za to, že sa jedná o „živú bankovú pohľadávku“, u ktorej nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada, teda je zodpovednosťou strán sporu, aké skutkové tvrdenia súdu uvedú a akými dôkazmi tieto skutočnosti podporia. Súd rozhoduje na základe skutočností, ktoré boli v konaní preukázané. Ak strana neunesie svoju dôkaznú povinnosť, hrozí jej vydanie rozhodnutia v jej neprospech. Žalobca si uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj zákona o bankách.

29. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení §7 upravuje povinnosť veriteľa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splatiť dodávateľom poskytovaný úver, pričom veriteľ je povinný prihliadať najmä na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V rámci posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver, zákonodarca od 1.1.2017 stanovil veriteľom taktiež aj povinnosť určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom na jeho výpočet sa použijú informácie o čistom príjme spotrebiteľa, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, údaje o výške splátky spotrebiteľského úveru a údaj o peňažných záväzkoch, znižujúcich príjem spotrebiteľa. Príjem spotrebiteľa musí byť vyšší ako ostatné uvedené výdavky spotrebiteľa, v opačnom prípade nemôže veriteľ spotrebiteľovi úver poskytnúť. Tunajší súd konštatuje, že z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu bol povinný aj v predmetnom prípade preukázateľným spôsobom zisťovať príjem žalovaného a to buď lustráciou v registri Sociálnej poisťovne alebo výzvou, adresovanou žalovanému, v ktorej by dodávateľ vyzval žalovaného, aby mu tento uviedol svoj príjem a rovnako, aby mu zároveň výšku tohto príjmu aj preukázal a to či už prostredníctvom predloženia pracovnej zmluvy, resp. preukázaním výšky príjmov, poukazovaných na účet žalovaného od jeho zamestnávateľa.

30. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že jeho právny predchodca náležite skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou, a teda, že si splnil povinnosti, vyplývajúcu mu z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne v prejednanom prípade povinnosti podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj povinnosti podľa § 7 ods. 16 v spojení s ods. 17 zákona č. 129/2010, na preukázanie ktorých ho súd v zmysle § 295 CSP vyzval výzvou zo dňa 29.9.2023. Žalobca síce vo svojom vyjadrení uviedol, že príjem žalovaného overoval na základe interných informácií, avšak uvedené žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom táto povinnosť preukázať predmetné skutočnosti mu vyplývala priamo z ustanovenia § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. a taktiež bol žalobca povinný preukázať aj lustráciu žalovaného v registri, do ktorého poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., ani uvedenú povinnosť však žalobca nespĺnil a to napriek výzve súdu. Tunajší súd aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci posúdil žalobcom predložené listinné doklady, pričom konštatoval, že žalobca nespĺnil povinnosti, na ktoré ho súd vyzval, avšak z dôvodu, že žalobca nevyužil svoje právo a nezúčastnil sa predmetného pojednávania, neuviedol súdu, či disponuje ďalšími listinnými dokladmi, ktoré súdu napriek výzve nepredložil, uvedené však je na ťarchu žalobcu, nakoľko tento mal vedomosť, že súd nemá za splnené podmienky podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže na preukázanie týchto skutočností súd žalobcu vyzval, pričom žalobca nepostupoval v zmysle predmetnej výzvy a žiadne doklady, preukazujúce postup v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. súdu na jeho výzvu nepredložil.

31. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd uzatvára, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázateľného overenia príjmu žalovaného z interných alebo externých zdrojov. Žalobca okrem toho, že nepreukázal, že by jeho právny predchodca preukázateľným spôsobom zisťoval príjem žalovaného, nepreukázal ani to, že by veriteľ zisťoval aj osobné pomery žalovaného, nakoľko mal vedomosť, že žalovaný je ženatý, avšak nezisťoval skutočnosti ohľadom jeho výdavkov na bývanie, na zabezpečenie základných životných potrieb rodiny. Taktiež veriteľ nezisťoval ani len reálne výdavky žalovaného, ktoré by poskytli objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. V tejto právnej veci podľa vyjadrenia žalobcu jeho právny predchodca síce prihliadol na životné minimum samotného žalobcu a jeho maloletého dieťaťa, avšak nezisťoval, či aj manželka žalovaného je zamestnaná, resp. či má nejaký príjem, a teda či aj voči nej nemá žalovaný vyživovaciu povinnosť podľa §71 zákona o rodine. Ak by aj vo vzťahu k tejto mal vyživovaciu povinnosť, čo sa predpokladá z ustanovenia §71 zákona o rodine, bolo nevyhnutné prihliadať aj na výdavky manželky žalovaného, minimálne v rozsahu sumy životného minima, v dôsledku čoho by rozpočet žalovaného nebol dostatočný na to, aby mu právny predchodca žalobcu mohol

poskytnúť úver s dohodnutou sumou mesačnej splátky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania, zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domacom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol splácať splátku v predpokladanej výške, preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Uvedené však súd nemôže posúdiť, nakoľko žalobca nepreukázal, že by od žalovaného žalobca vyžadoval tieto údaje a žiadal aj preukázanie týchto skutočností.

32. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd dospel k záveru o porušení povinností právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 27 a §7 ods. 16 v spojení s ods. 17 zákona č.129/2010 Z.z., keďže tento napriek výzve súdu nepreukázal, ako splnil tieto zákonné povinnosti. Súd uzatvára, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí spotrebiteľského úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a dôsledne neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže preukázateľným spôsobom neskúmal príjem žalovaného, čo je v rozpore s ustanovením § 7 ods. 27, veta druhá, zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca taktiež nepreukázal ani to, že by zisťoval výdavky žalovaného, akými sú náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, neskúmal, resp. uvedenú skutočnosť súdu nepreukázal a to ani na výzvu súdu. Je povinnosťou subjektu, ktorý poskytuje finančné plnenie vo forme úverov, tieto okolnosti objektívne zistiť. Za týchto okolností právny predchodca žalobcu zjavne porušil povinnosti, vyplývajúce dodávateľovi z ust. § 7 ods. 27 a §7 ods.16 v spojení s ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z., čo sa v zmysle § 11 ods. 2 posledná veta zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za hrubé porušenie povinností konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, pričom konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá až ku dňu 20.01.2026. V dôsledku uvedeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a samotným žalobcom, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, nakoľko takéto postúpenie odporuje ustanovenie §17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj § 82 ods. 9 zákona o bankách, následkom čoho je takéto postúpenie neplatné podľa § 39 OZ.

33. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je splatná pohľadávka banky a to po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo po tom, čo nastala jej splatnosť pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia úveru. Keďže však v predmetnom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, ani uplynutiu termínu konečnej splatnosti úveru, nebolo možné platne postúpiť „živý úver“ žalobcovi pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež nemožno vyhodnotiť ani uznanie dlhu za platné, nakoľko v prípade, ak nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nie je možné ani platne uznať dlh, nakoľko v slovenskom právnom poriadku sa uplatňuje práve sa uplatňuje zásada „*lus ex iniuria non oritur*“ (právo nevzniká z bezprávia), teda na právnom úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu, nemožno zakladať iné práva. (obdobne závery boli vyslovené v rozhodnutí Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 346/08-37)

34. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.

35. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, avšak poukazujúc na to, že tento sa k žalobe nevyjadril a na pojednávaní sa nedostavil, teda žalovanému nevznikli trovy konania, preto v súlade s čl. 17 Základných zásad Civilného sporového poriadku súd rozhodol v súlade so zásadou hospodárnosti konania a o náhrade trov konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zo spisu žiadne trovy žalovanému nevyplývali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.